

Rooma vahvistaa näyn – luku yksitoista

Kolminkertaisen profetian sovelluksen ymmärtäminen: 11. syyskuuta 2001 ja Laodikean adventismin lopullinen koetusprosessi

Jeff Pippenger
2024-08-30

Samoin kuin 11. elokuuta 1840 vahvisti ne säännöt, jotka Miller oli omaksunut, 11. syyskuuta 2001 jälkeen niiden nähtiin, jotka olivat halukkaita näkemään, että ne profeetalliset periaatteet, jotka Future for America oli omaksunut, olivat myöhäissateen tosi raamatullinen metodologia, niin kuin se esitetään Jesajan luvussa kaksikymmentäkahdeksan. Uudistuslinjan soveltaminen uudistuslinjan päälle, niin kuin se esitetään pyhässä historiassa, vahvisti, että 11. syyskuuta 2001 oli 11. elokuuta 1840:n toisto.

Nähtiin, että kun Ilmestyskirjan kymmenennen luvun mahtava enkeli laskeutui vuonna 1840, hän esikuvasi omaa laskeutumistaan vuonna 2001. Molemmat enkelit laskeutuivat samalla, kun eräs islamia koskeva profetia täyttyi. Liike kasvoi sitten, kun miehet ja naiset vastasivat tämän menetelmän tehokkuuteen. Laodikealaisen seitsemännen päivän adventismin johto sivuutettiin lopun aikana vuonna 1989, ja nyt tuo kirkko astui lopulliseen koetusprosessiinsa, kun Herra alkoi valita kolmannen enkelin liikettä viimeisten päivien sanansaattajikseen.

Viimeisiksi päiviksi annettujen sääntöjen ensisijainen sääntö oli profetian kolminkertainen sovellus. Erityisesti tuohon aikaan oli kolmen voi-huudon kolminkertainen sovellus, joka niin selvästi vahvisti syyskuun 11. päivän 2001 tapahtuman. Kun tuota totuutta rehellisesti tutkittiin, ne, joita tuolloin sydämet totuutta etsien johdattivat Jeremian ”vanhoille poluille”, tunnustivat päteväksi sekä profeetallisen täyttymyksen että kolmannen enkelin liikkeen omaksumien profeetallisen tulkinnan sääntöjen pätevyyden.

Näkyi, että Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun ensimmäisen voi-huudon historian oikea uranuurtajaymmärrys esitti islamia. Väärä profeetta Muhammed nähtiin tuon historian kuninkaana. Tuossa historiassa islam hyökkäisi Rooman valtakuntaa vastaan, ja sen sodankäynnin luonteenomainen tapa yksilöitiin nimenomaisesti äkilliseksi ja odottamattomaksi iskemiseksi. Tässä suhteessa ymmärrettiin, että juuri islamin sodankäynnin tapa antoi etymologiset juuret sanalle ”assassin”. Tuossa historiassa islam vahingoittaisi Rooman sotajoukkoja, ja ajanjakso päättyi sadanviidenkymmenen vuoden aikaprofetian linjan alaisuudessa. Kun tuo aikaprofetia päättyi 27. heinäkuuta 1449, toisen voi-huudon aikaprofetia ja historia alkoivat.

Siitä alkoi toinen ajanennustus, kolmensadanyhdeksänkymmenen vuoden ja viidentoista päivän pituinen, joka päättyi 11. elokuuta 1840. Tässä historiassa sitä profeetallista islamin työtä edustanut hallitsija oli Ottman, jota Mohammed oli esikuvannut ensimmäisen voihuudon historiassa. Yhdeksäs luku sanoo, että toisen voihuudon historiassa islam surmaisi Rooman sotajoukot. He käyttäisivät edelleen samaa sodankäynnin tapaa, hyökäten äkillisesti ja odottamatta, mutta tuossa historiassa ruuti keksittiin ja otettiin ensimmäisen kerran käyttöön, joten toinen

voihuuto kuvasi sellaista sodankäynnin tapaa, jota salamuraajan äkillinen hyökkäys edusti, ja siihen sisältyivät lisäksi räjähdysaineet.

Syyskuun 11. päivänä 2001 islamin kolmas voi äkisti iski Rooman hengellisiin sotajoukkoihin räjähteillä. Tuo tapahtuma merkitsi useiden profeetallisen totuuden linjojen alkua, mutta se oli selvästi vahvistettu kahden edellisen todistajan, ensimmäisen ja toisen voim, varaan. Tapahtuma osoitti selvästi, että aivan kuten milleriläisen historian voimaannuttaminen 11. elokuuta 1840, jolloin islamia koskeva toisen voim profetia täyttyi ja Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkeli laskeutui, samoin silloin, kun islamia koskeva kolmannen voim profetia saapui, se merkitsi Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin laskeutumista tuona päivänä.

”Nytkö tulee se sana, että minä muka olen ilmoittanut New Yorkin joutuvan hyökyaallon pyyhkäisemäksi? Tätä en ole koskaan sanonut. Olen sanonut katsellessani siellä kohoavia suuria rakennuksia, kerros kerrokselta: ’Millaisia kauhistuttavia näkymiä tuleekaan olemaan, kun Herra nousee järkyttämään maata perin pohjin! Silloin Ilmestyskirjan 18:1–3 sanat täyttyvät.’ Koko Ilmestyskirjan kahdeksastoista luku on varoitus siitä, mitä on tuleva maan päälle. Mutta minulle ei ole annettu mitään erityistä valoa siitä, mitä New Yorkia kohtaa, paitsi että tiedän, että jonakin päivänä siellä olevat suuret rakennukset sortuvat maahan Jumalan voiman kääntäessä ja mullistaessa. Minulle annetun valon perusteella tiedän, että hävitys on maailmassa. Yksi sana Herralta, yksi hänen mahtavan voimansa kosketus, ja nämä valtavat rakennelmat luhistuvat. Näkyjä tulee tapahtumaan, joiden kauhistavuutta emme voi kuvitella.”
Review and Herald, 5. heinäkuuta 1906.

Future for America -liikkeen nähtiin silloin, niiden toimesta jotka olivat halukkaita näkemään, olevan milleriläisen liikkeen rinnakkaisilmiö. Kolmannen voihuudon islamista tuli siitä hetkestä lähtien sanoman ensisijainen osatekijä. Inspiraatio opetti selvästi, että kun Ilmestyskirjan enkeli laskeutui alas, myöhäissade saapuisi.

"Myöhäissateen on määrä langeta Jumalan kansan päälle. Mahtava enkeli on tuleva alas taivaasta, ja koko maanpiirin on valaiseman hänen kirkkautensa." Review and Herald, 21. huhtikuuta 1891.

Kun Juudan sukukunnan Leijona alkoi avata laajempaa ymmärrystä myöhäissateesta, Hän johdatti kansansa Joelin kirjaan, joka on myöhäissateen ensisijainen viitekohta. Tuolloin jotkut niistä miehistä, jotka olivat liittyneet liikkeeseen 11. syyskuuta 2001 jälkeisenä aikana, päättelivät, että Joelin kirjan hyönteiset, jotka tuhoavat Jumalan viinipuun ja johtavat keskiyön huudon heräämiseen, edustivat islamia. He eivät kyenneet tai halunneet nähdä, että hyönteiset edustivat Roomaa.

Se voimakas valo, joka oli tullut esiin, kun profetian kolminkertainen soveltaminen suhteessa kolmeen voi-huutoon oli tunnistettu, antoi pyhittämättömän loogisen tuen heidän väitteelleen, että hyönteiset edustivat islamia. Kuten aina tapahtuu, kun yksityinen tulkinta hyväksytään, Raamattua väännellään väärän lähtöoletuksen ylläpitämiseksi. Pyrkiessään puolustamaan näkemystään he osoittivat, etteivät he ymmärtäneet esikuvan ja vastakuvan periaatetta.

Teologisissa ja raamatullisissa tutkimuksissa käsitteitä ”tyyppi” ja ”antityyppi” käytetään kuvaamaan suhdetta kahden elementin välillä, jossa toinen ennakoi tai esikuvaa toista. Tämä käsite kuuluu usein laajempiin kategorioihin ”varjo” ja ”olemus”.

Tyyppi on Vanhan testamentin tapahtuma, henkilö tai instituutio, joka ennakoi tai esikuvaa vastaavaa Uuden testamentin tapahtumaa, henkilöä tai instituutiota. Se toimii vertauskuvallisena ennakkokuvana. Antityyppi on tyypin täyttymys tai toteutuminen. Se on se todellisuus, jota tyyppi ennakolta kuvasi. ”Varjon” ja ”olemuksen” käsite vastaa tyypin ja antityypin välistä suhdetta. ”Varjo” edustaa (tyyppiä), kun taas ”olemus” edustaa (antityyppiä).

Älköön siis kukaan tuomitko teitä syömisestä tai juomisesta, eikä juhlan, uudenkuun tai sapattien johdosta; nämä ovat tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen. Kolossalaiskirje 2:16, 17.

Sillä laissa on tulevien hyvien varjo eikä itse asiain olemuskuva, eikä se voi koskaan vuodesta vuoteen lakkaamatta samoilla uhreilla, joita he uhraavat, tehdä niiden kautta lähestyviä täydellisiksi. Hebrealaiskirje 10:1.

Syyskuun 11. päivän 2001 jälkeisessä Joelia koskeneessa kiistassa sekä paavillisen Rooman oikeasta tunnistamisesta neljän hyönteisen symboloimaksi, mikä näin hahmottaa laodikealaisen adventismin asteittaisen hävityksen, ne, jotka väittivät hyönteisten olevan islam eikä Rooma, eivät ainoastaan asettaneet pyhittämättömän painotuksen kolmen vitsauksen kolminkertaiselle sovellutukselle, vaan viittasivat myös esikuviin, jotka osoittivat Rooman vastakuvaan, ja väittivät näiden esikuvien todellisuudessa yksilöivän islamin. Näin tehdessään he antoivat osoituksen siitä, etteivät he joko todella ymmärtäneet esikuvan ja vastakuvan periaatetta, tai että he uskoivat esikuvien vääristellyn esittämisen olevan kelvollinen keino päämäärän oikeuttamiseksi.

Nykyisessä Roomaa koskevassa kiistassa on jälleen nähtävissä todiste siitä, että ne, jotka pitävät kiinni virheellisestä käsityksestä, jonka mukaan Danielin kirjan yhdenkontoista luvun neljästoista jakeen ”rosvot” tarkoittavat Yhdysvaltoja, eivät ymmärrä oikein sen enempää profetian kolminkertaista sovellusta kuin tyyppiä ja antityyppiä koskevaa periaatettakaan.

Kun ne, jotka kannattavat käsitystä, että ”rosvot” ovat Yhdysvallat, pyrkivät pitämään kantansa voimassa, he käyttivät kolmoissovellusta kolmesta Roomasta muka todistaakseen, että nykyinen Rooma, Rooman kolmas ilmenemismuoto, on Yhdysvallat. Luottaen siihen, etteivät he tietoisesti anna väärää todistusta, vaan ainoastaan ilmentävät sokeaa tietämättömyyttä profetian kolmoissovelluksen säännöistä, he käyttivät ensimmäisille kahdelle Roomalle ominaista profeetallista tunnusmerkkiä ja väittivät, että Rooman historian tunnuspiirre yksilöi nykyisen Rooman.

Pakanallinen Rooma on ensimmäinen kolmesta Roomaa koskevasta profeetallisesta täyttymyksestä. Danielin kirjan kahdeksannessa luvussa pakanallinen Rooma on maskuliininen pieni sarvi. Toisessa luvussa pakanallinen Rooma on valtiotaitoa. Danielin kirjan seitsemännessä luvussa pakanallinen Rooma jakautuu kymmenosaaiseen valtakuntaan.

Rooman toinen ilmentymä on paavillinen Rooma, joka kahdeksannessa luvussa on feminiininen pieni sarvi ja joka toisessa luvussa on kirkkovalta, ja joka seitsemännessä luvussa on sarvi, joka puhuu pilkkaavia sanoja ja nyhtää pois kolme sarvea. Pakanallinen Rooma on yksittäinen valta, mutta paavillinen Rooma on kaksinainen valta, joka edustaa paavillista kirkkoa hallitsemassa pakanallisen Rooman aiempien poliittisten rakenteiden valtiovaltaa. Vuonna 1798 paavillinen valta sai kuolinhaavansa, mutta se ei lakannut olemasta kirkko; se lakkasi ainoastaan olemasta Raamatun profetian peto, sillä siviilivalta, jota se oli aiemmin hallinnut, poistettiin.

Toinen Rooma on paavillinen Rooma, ja se toimi Raamatun profetian voimana (petona) vain silloin, kun sillä oli kyky hallita valtiovallan voimaa pannakseen täytäntöön jumalanpilkkaavat suunnitelmansa. Ensimmäinen Rooma oli yksi ainoa valta, toinen Rooma oli kaksinainen valta ja kolmas Rooma on kolmiyhteinen valta. Rooman kolmea ilmenemismuotoa hallitsevat samat periaatteet kuin jokaista profetian kolminkertaista sovellusta. Profeetallisesti on kolme voi-huutoa, kolme Babylonia, kolme Roomaa ja kolme Eliaa. Tyypin ja antityypin kannalta minkä tahansa kolminkertaisen sovelluksen kaksi ensimmäistä ilmenemismuotoa ovat tyyppejä, jotka antavat varjon kolmannesta täyttymyksestä, joka on antityyppi ja profetian kolminkertaisen sovelluksen olemus.

Rooman osalta kahden ensimmäisen Rooman ominaispiirteet osoittavat, että sekä pakanallinen että paavillinen Rooma antoivat hallitsijalleen arvonimen Pontifex Maximus. Sen vuoksi nykyisen Rooman hallitsijan arvonimi olisi Pontifex Maximus, nimitys, jota ei milloinkaan ole annettu yhdellekään Yhdysvaltain presidentille. Kaksi ensimmäistä Roomaa kukistaisivat kolme maantieteellistä estettä vakiinnuttaakseen vallan oman historiankautensa valtaistuimella. Ei ole mitään näyttöä siitä, että Yhdysvallat olisi voittanut kolme maantieteellistä estettä ennen vuotta 1798.

Ensimmäisille kahdelle Roomalle osoitettiin tietty ajanjakso, jolloin ne hallitsisivat ylimpänä. Danielin yhdestoista luvun kahdennessakymmenennessä neljännessä jakeessa pakanallinen Rooma esitetään hallitsevana yhden ”ajan”, eli kolmensadan kuudenkymmenen vuoden ajan, minkä se tekikin Aktionin taistelusta vuonna 31 eKr. vuoteen 330 jKr. asti. Toistuvasti paavillinen Rooma esitetään hallitsevana tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun kolme sarvea oli poistettu, vuodesta 538 vuoteen 1798. Jesajan kahdennessakymmenennessä kolmannessa luvussa Yhdysvallat esitetään hallitsevana seitsemänkymmenen vertauskuvallisen vuoden ajan, yhden kuninkaan päivien mukaan, mutta se ei koskaan poistanut kolmea maantieteellistä estettä ennen seitsemänkymmenen vertauskuvallisen hallitusvuotensa alkamista.

Nykyaikainen Rooma esitetään Danielin kirjan luvun yksitoista jakeissa neljäkymmentä–neljäkymmentäkaksi voittamassa etelän kuninkaan, ihanan maan ja Egyptin muodostamat kolme maantieteellistä estettä, ja kun nämä kolme estettä on kukistettu ja saatettu Rooman alamaisuuteen, ne muodostavat sitten lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolminkertaisen liiton. Johannes myös ilmoittaa meille, että paavillisen pedon kuolettava haava paranee ja että se hallitsee sitten neljäkymmentäkaksi vertauskuvallista kuukautta.

Ja minä näin yhden sen päistä ikään kuin kuolettavasti haavoitettuna; mutta sen kuolinhaava parani. Ja koko maailma seurasi ihmetellen petoa. Ja he kumarsivat lohikäärmettä, joka oli antanut vallan pedolle; ja he kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen? kuka voi sotia sitä vastaan? Ja sille annettiin suu puhumaan suuria sanoja ja pilkkapuheita; ja sille annettiin valta toimia neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ilmestys 13:3–5.

Peto, joka hallitsee neljäkymmentäkaksi vertauskuvallista kuukautta sen jälkeen, kun sen kuolinhaava on parantunut, on roomalainen valta.

Ilmestyskirjan 13. luvun profetia julistaa, että valta, jota karitsansarvisen pedon vertauskuva edustaa, on saattava ”maan ja ne, jotka siinä asuvat”, kumartamaan paavikuntaa — jota tässä kuvataan pedolla, joka oli ”leopardin kaltainen.”... Sekä Vanhassa että Uudessa maailmassa paavikunta on saava osakseen kunnioitusta siinä arvonannossa, jota osoitetaan sunnuntailaitokselle, joka perustuu yksinomaan Rooman kirkon arvovaltaan.” Suuri taistelu, 578.

Pakanallinen, ensimmäinen Rooma, hallitsi ylimpänä kolmensadankuudenkymmenen vuoden ajan Danielin kirjan luvun yksitoista jakeen kaksikymmentäneljä täyttymyksenä, ja se teki niin poistettuaan kolme maantieteellistä estettä Danielin kirjan luvun kahdeksan jakeen yhdeksän täyttymyksenä.

Paavillinen, toinen Rooma, hallitsi ylimpänä tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden ajan useiden raamatunkohtien täyttymykseksi, ja se teki niin sen jälkeen, kun se oli poistanut kolme maantieteellistä estettä Danielin kirjan seitsemännen luvun jakeiden 8 ja 20 täyttymykseksi.

Nykyaikainen Rooma voittaa Danielin yhdestoista luvun jakeessa neljäkymmentä etelän kuninkaan, ja sitten jakeessa neljäkymmentäyksi se voittaa ihanan maan, ja jakeessa neljäkymmentäkaksi se voittaa Egyptin. Nykyaikainen Rooma on Danielin yhdestoista luvun pohjoisen kuningas.

Pakanallinen, ensimmäinen Rooma, oli vainoava valta, ja paavillinen, toinen Rooma, oli vainoava valta, ja sen tähden nykyinen Rooma tulee olemaan vainoava valta.

Yhdysvallat tulee osallistumaan modernin Rooman toimeenpanemaan kolmanteen vainoon, mutta tämä ei osoita Yhdysvaltoja paavilliseksi vallaksi; se ainoastaan osoittaa erään piirteen Yhdysvaltojen suhteesta paavilliseen valtaan viimeisinä päivinä.

Ne, jotka haluavat väittää, että Yhdysvallat on viimeisinä päivinä ”sinun kansasi ryöstäjät”, käyttävät kolmen Rooman kolminkertaista sovellusta tunnistaakseen virheellisesti Yhdysvallat. Heidän käyttämänsä virheellinen menetelmä kolminkertaisen sovelluksen yhteydessä perustuu siihen, että he tunnistavat ensimmäisten kahden Rooman jonkin ominaispiirteen ja väittävät sitten, että Rooman profeettallinen ominaispiirre, eikä Rooma itse, on kolmas Rooma.

He tunnistavat Konstantinuksen ensimmäisen historiallisen sunnuntailain vuonna 321 jKr. sekä paavillisen Rooman sunnuntailain vuonna 538 jKr. väittääkseen, että Yhdysvalloissa pian tuleva sunnuntailaki määrittellee Yhdysvallat nykyajan Roomaksi, ja lisäksi he sekoittavat virheellistä sovellustaan yhdistämällä Jeesuksen varoituksen paeta, kun Danielin puhumat ”hävityksen

kauhistukset” ilmestyvät, sunnuntailakiin. Se ”hävityksen kauhistus”, josta Jeesus puhui, viittaa kahteen viimeisten päivien sunnuntailakiin, mutta symboliikka on hyvin toisenlainen, sillä kyseessä on varoitus paeta eikä varoitus karttaa pedon merkkiä. Heidän virheellinen käsityksensä ei edes ota huomioon sitä, että viimeisinä päivinä on kaksi nimenomaista sunnuntailakia.

Kun te siis näette hävityksen kauhituksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa — joka tämän lukee, se ymmärtäköön — silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille; joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan mitään talostansa; eikä se, joka on pellolla, palatko takaisin noutamaan vaatteitansa. Mutta voi raskaina olevia ja imeväisiä hoitavia niinä päivinä! Rukoilkaa kuitenkin, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. Matteus 24:15–20.

”Hävityksen kauhistus, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta,” oli merkki, jonka Jeesus antoi kansalleen osoittamaan, milloin heidän tuli paeta Jerusalemiä kohtaavaa hävitystä, kun pakanallinen Rooma piiritti ja sen jälkeen tuhosi pyhäkön ja kaupungin vuodesta 66 vuoteen 70 jKr. asti.

”Jeesus julisti kuunteleville opetuslapsille ne tuomiot, jotka olivat kohtaavat luopiota Israelia, ja erityisesti sen kostavan koston, joka tulisi heidän osakseen heidän hylättyään ja ristiinnaulittuaan Messiaan. Erehdyttämättömät merkit edeltäisivät tuota kauheaa huipentumaa. Pelätty hetki tulisi äkillisesti ja nopeasti. Ja Vapahtaja varoitti seuraajiaan: ’Kun te siis näette hävityksen kauhituksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa, joka tämän lukee, se tarkatkoon: silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille.’ Matteus 24:15, 16; Luukas 21:20, 21. Kun roomalaisten epäjumalanpalvelukselliset liput pystytettäisiin pyhälle alueelle, joka ulottui muutaman vakomitan kaupungin muurien ulkopuolelle, silloin Kristuksen seuraajien tuli löytää turva pakenemalla. Kun varoitusmerkki nähtäisiin, niiden, jotka tahtoisivat pelastua, ei tullut viivyttää...”

”Yksikään kristitty ei menehtynyt Jerusalemin hävityksessä. Kristus oli antanut opetuslapsilleen varoituksen, ja kaikki, jotka uskoivat Hänen sanojaan, tarkkasivat luvattua merkkiä.... Viipymättä he pakenivat turvapaikkaan — Pellan kaupunkiin, Peraan maahan, Jordanin tuolle puolen.” Suuri taistelu, 25, 30.

Kun vuosi 538 lähestyi, tuon aikakauden kristityt tunnistivat, että kirkko oli turmeltunut pakanuuden uskonnon kanssa tehdyn kompromissin kautta, ja Kristuksen varoituksen perusteella sekä yhdessä sen valon kanssa, joka annettiin apostoli Paavalin todistuksen kautta 2. Tessalonikalaiskirjeen toisessa luvussa, he pakenivat profeettalliseen erämaahan tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden ajaksi.

”Mutta ennen Kristuksen tulemusta oli uskonnollisessa maailmassa määrä tapahtua tärkeitä kehitysvaiheita, joista oli ennustettu profetiassa. Apostoli julisti: ”Älkää antako minkään pian järkyttää itseänne älkääkään pelästykö, ette hengen, ette puheen, ette muka meidän lähettämämme kirjeen kautta, ikään kuin Kristuksen päivä jo olisi käsillä. Älköön kukaan millään tavoin eksyttäkö teitä; sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen poika, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin

Jumalana ja osoittaa olevansa Jumala.”

“Paavalin sanoja ei tullut tulkita väärin. Ei tullut opettaa, että hän olisi erityisen ilmestyksen kautta varoittanut tessalonikalaisia Kristuksen välittömästä tulosta. Sellainen kanta aiheuttaisi uskon piirissä hämmennystä; sillä pettymys johtaa usein epäuskoon. Sen tähden apostoli varoitti veljiä ottamasta vastaan mitään sellaista sanomaa ikään kuin se olisi tullut häneltä, ja hän ryhtyi korostamaan sitä tosiasiaa, että paavillisen vallan, jonka profeetta Daniel oli niin selvästi kuvannut, tuli vielä nousta ja käydä sotaa Jumalan kansaa vastaan. Ennen kuin tämä valta olisi suorittanut tappavan ja jumalanpilkkavaan työnsä, kirkon olisi turha odottaa Herransa tulemusta. ‘Ettekö muista’, Paavali kysyi, ‘että minä, kun vielä olin teidän luonanne, sanoin teille nämä asiat?’”

Hirmuiset olivat ne koettelemukset, joiden oli määrä kohdata tosi seurakuntaa. Jo silloin, kun apostoli kirjoitti, ”laittomuuden salaisuus” oli jo alkanut vaikuttaa. Ne kehitysvaiheet, joiden oli määrä toteutua tulevaisuudessa, olisivat ”Saatanan vaikutuksen mukaisia kaikkina valheen voimina ja merkkeinä ja ihmeinä sekä kaikella vääryyden eksytyksellä niissä, jotka joutuvat kadotukseen”.

”Erityisen vakava on apostolin lausunto niistä, jotka kieltäytyvät ottamasta vastaan ’rakkauden totuuteen’. ’Sentähden’, hän julisti kaikista niistä, jotka tahallisesti hylkäävät totuuden sanomat, ’Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen: että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät uskoneet totuutta, vaan mielistyivät vääryyteen.’ Ihmiset eivät voi rankaisematta hylätä niitä varoituksia, jotka Jumala armossaan heille lähettää. Niiltä, jotka itsepintaisesti kääntyvät pois näistä varoituksista, Jumala vetää pois Henkensä ja jättää heidät niiden petosten valtaan, joita he rakastavat.” Apostolien teot, 265, 266.

Pakanuuden ja kirkon välinen kompromissi oli se varoitusmerkki, joka johti tuon aikakauden kristityt eroamaan paavillisesta Roomasta, mutta on huomattava, että se valo, jonka Paavali toi Jeesuksen varoitukseen paeta, on sama kohta, jonka William Miller tuli ymmärtämään niin, että Danielin kirjan ”jokapäiväinen” edusti pakanallista Roomaa. Pakanallisen Rooman pidättävän ja sitten väistyvän, jotta paavillinen Rooma voisi nousta valtaistuimelle, välinen profeetallinen suhde oli totuus, joka oli ymmärrettävä, sillä seuraukset siitä, ettei tätä profeetallista suhdetta tunnistettu, toisivat väkevän eksytyksen niiden ylle, jotka eivät rakastaneet tuota totuutta. Sisar White käsittelee samaa historiaa:

Niiltä, jotka tahtoivat pysyä uskollisina, vaadittiin epätoivoinen taistelu pysyäkseen lujina niiden petosten ja kauhistusten edessä, jotka oli verhottu papillisiin vaatteisiin ja tuotu seurakuntaan. Raamattua ei hyväksytty uskon mittapuuksi. Uskonnonvapauden oppia nimitettiin harhaopiksi, ja sen kannattajia vihattiin ja vainottiin.

”Pitkän ja ankaran taistelun jälkeen uskollinen harvalukuinen joukko päätti katkaista kaiken yhteyden luopiokirkkoon, jos se yhä kieltäytyisi vapautumasta valheesta ja epäjumalanpalveluksesta. He näkivät, että ero oli ehdottoman välttämätön, jos he aikoivat totella Jumalan sanaa. He eivät uskaltaneet suvaita erehdyksiä, jotka olivat turmioksi heidän omille sieluilleen ja jotka antaisivat esimerkin, joka vaarantaisi heidän lastensa ja lastenlastensa uskon. Rauhan ja ykseyden turvaamiseksi he olivat valmiit tekemään minkä

tahansa myönnytyksen, joka oli sopusoinnussa uskollisuuden kanssa Jumalaa kohtaan; mutta he tunsivat, että jopa rauha ostettaisiin liian kalliilla periaatteen uhraamisen hinnalla. Jos ykseys voitaisiin saavuttaa vain totuuden ja vanhurskauden kustannuksella tehdyllä kompromissilla, silloin olkoon erimielisyyttä, ja vaikka sotaakin.” Suuri taistelu, 45, 46.

Yhdysvaltojen ja paavinvallan välinen profeetallinen suhde viimeisinä päivinä on ollut esikuvallisesti kuvattuna ja korostettuna siinä, kuinka Paavali osoittaa pakanallisen ja paavillisen Rooman välisen suhteen aina vuoteen 538 jKr. saakka. Rooman kolminkertaisessa sovelluksessa pakanallinen Rooma täytti Jeesuksen sanat, joissa hän osoitti hävityksen kauhistuksen olevan merkki paeta, ja myös paavillinen Rooma täytti Jeesuksen sanat. Sisar White osoittaa Kristuksen sanoille vielä yhden täyttymyksen.

“Nyt ei ole aika Jumalan kansalle kiinnittää kiintymystään tähän maailmaan tai koota aarretta maailmaan. Ei ole kaukana se aika, jolloin me varhaisten opetuslasten tavoin joudumme etsimään turvapaikkaa autioista ja yksinäisistä paikoista. Niin kuin Jerusalemin piiritys roomalaisten sotajoukkojen toimesta oli merkki paeta Juudean kristityille, samoin vallan omaksuminen meidän kansakuntamme taholta siinä asetuksessa, joka panee täytäntöön paavillisen sapatin, on oleva meille varoitus. Silloin on aika lähteä suurista kaupungeista, valmistuksena siihen, että myöhemmin jätetään myös pienemmät kaupungit syrjäisiä asuntoja varten eristäytyneissä paikoissa vuorten keskellä.” Testimonies, osa 5, 464.

Kristuksen aikakauden kristityille varoitus osoitti, milloin Jerusalemissa oli paettava. Viidennellä ja kuudennella vuosisadalla varoitus johti kristityt pakenemaan erämaahan.

Ja nainen pakeni erämaahan, jossa hänellä on Jumalan valmistama paikka, jotta häntä siellä elätettäisiin tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.... Ja naiselle annettiin suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän voisi lentää erämaahan, paikkaansa, jossa häntä ravitaan ajan, aikojen ja puolen ajan verran poissa käärmeen kasvojen edestä. Ja käärme syöksi suustaan naisen jälkeen vettä niinkuin virran, saadakseen hänet virran viettäväksi. Mutta maa auttoi naista, ja maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme syöksi suustaan. Ja lohikäärme vihastui naiseen ja meni käymään sotaa hänen siemenensä jäännöistä vastaan, niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen Kristuksen todistus. Ilmestys 12:6, 15–17.

Jeesus havainnollistaa aina asian lopun sen alulla, sillä Hän on Alfa ja Omega. Varoitus hävityksen kauhistuksesta paavillisen Rooman historiassa tunnistettiin silloin, kun paavillinen valta tunnistettiin pyhässä paikassa seisovaksi.

Varoitus on tallennettu Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumeihin, ja kussakin viittauksessa sanamuoto vaihtelee hieman. Matteus sanoo: ”Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa”, ja Markus sanoo: ”kun te näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan siellä, missä sen ei tule olla.” Luukas sanoo: ”kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille.”

Kaikki kolme todistusta soveltuvat yhdessä. Tarkemmassa sovellutuksessa Luukkaan viittaus siihen, että Jerusalemin sotajoukkojen saartama, yksilöi varoituksen, että silloin kun pakanallinen Rooma vuonna 66 jKr. alkoi Jerusalemin piirityksen, Jerusalemissa yhä olevien kristittyjen tuli välittömästi paeta. Matteuksen viittaus ”pyhään paikkaan” vastaa Paavalin tunnistamaa ”synnin ihmistä”, joka ”istuu Jumalan temppelissä ja osoittaa olevansa Jumala”, edustaen näin ”hävityksen kauhistuksen” paavillista täyttymystä. Markus tunnistaa hävityksen kauhistuksen seisovan siellä, missä sen ei tule olla, ja tämä vastaa adventismille viimeisinä päivinä annettua varoitusta paeta. Kaksi varoituksista liittyy käskyyn, että jokaisen, joka lukee varoituksen, tulee ymmärtää, ja ne kaikki käsittelevät merkkiä, jonka oli määrä ilmoittaa kyseisen aikakauden kristityille, että heidän tuli paeta.

Niiden kolminkertaista sovellutusta koskeva virheellinen sovellus, jotka esittävät valheellisesti, että ”sinun kansasi ryöstäjät” ovat Yhdysvallat, osoittaa, että kun ”hävityksen kauhistus” täyttyy Yhdysvalloissa sunnuntailaissa, tuolloin voimaantunut sunnuntailaki osoittaa Yhdysvallat moderniksi Roomaksi, sillä sekä pakanallinen että paavillinen Rooma panivat aiemmin toimeen sunnuntailain.

Tuon virheellisen sovelluksen ongelmana on se, että pakanallisen Rooman sunnuntailaki annettiin vuonna 321 jKr., mutta pakanallisen Rooman täyttymys ”hävityksen kauhistuksena” toteutui jo vuonna 66 jKr., 255 vuotta ennen vuoden 321 jKr. sunnuntailakia. Samoin se kompromissi, joka synnytti ”synnin ihmisen”, oli jo tapahtumassa Paavalin aikana, joka sanoi: ”laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa”, vaikka paavillinen sunnuntailaki tuli yli neljä vuosisataa myöhemmin. Profetian kolminkertaisen sovelluksen kaksi ensimmäistä todistajaa vahvistavat viimeisten päivien kolmannen täyttymyksen tuntomerkit. Viimeisten päivien ”hävityksen kauhistus” edustaa kahden historiallisen todistajan ja kolmen Kristuksen sanoja sisältävän raamatullisen selonteon perusteella varoitusta paeta, ei sunnuntailain toimeenpanoa.

Seuraavassa artikkelissa erittelemme, miksi sovellus on virheellinen vakiintuneiden sääntöjen valossa, jotka liittyvät profetian kolminkertaiseen sovellukseen, ja miksi sunnuntailain samastaminen Kristuksen antaman varoituksen yhteydessä on profeetallisen historian vääristelyä.

“Tämä pakanallisuuden ja kristinuskon välinen kompromissi johti profetiassa ennustetun ‘synnin ihmisen’ kehittymiseen, hänen, joka vastustaa Jumalaa ja korottaa itsensä yli Jumalan. Tuo jättiläismäinen väärän uskonnon järjestelmä on Saatanan voiman mestariteos — muistomerkki hänen pyrkimyksistään asettua valtaistuimelle hallitsemaan maata oman tahtonsa mukaan.” Suuri taistelu, 50.